

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017966 16 Кж 3
Бања Лука, 18.08.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соња Матић, у кривичном предмету против оптуженог Р.Х., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби оштећене Е.Ч., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017966 16 К од 26.04.2016. године, након одржане сједнице вијећа у присуству оптуженог и његовог браниоца адвоката Ђ.С. из Б.Л., а у одсутности уредно обавјештених републичког тужиоца и оштећене, дана 18.08.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба оштећене Е.Ч. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017966 16 К од 26.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 017966 16 К од 26.04.2016. године, која је донесена на основу споразума о признању кривице, оптужени Р.Х. оглашен је кривим, због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору. Истом пресудом, на основу одредби члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а), е) и ж) и члана 97. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) оптужени је обавезан платити трошкове кривичног поступка у износу од 225,00 КМ, као и трошкове који се односе на награду и нужне издатке његовог браниоца по службеној дужности, чији износ ће бити одређен посебним рјешењем, те је на основу одредбе члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећена са имовинско-правним захтјевом упућена на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавила оштећена Е.Ч., без навођења жалбених основа, са приједлогом да се побигана пресуда укине у дијелу који се односи на имовинско-правни захтјев и да се оптужени

обавеже да оштећеној надокнади неспорни дио штете који јој је причинио извршењем предметног кривичног дјела.

Одбрана није подносила писмени одговор на жалбу оштећене.

У сједници вијећа, која је одржана у одсутности уредно обавјештених републичког тужиоца и оштећене, у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, бранилац оптуженог је предложио да се жалба оштећене одбије као неоснована, а оптужени се придружио рјечима свог браниоца.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде, из следећих разлога:

Неосновани су приговори из жалбе оштећене да се побијана пресуда заснива на битним повредама одредаба кривичног поступка у дијелу који се односи на имовинскоправни захтјев. Наиме, увидом у списе предмета, овај суд је утврдио да је у поступку разматрања споразума о признању кривице закљученог између оптуженог Р.Х. и окружног тужиоца у Бањој Луци, испоштована процедура прописана одредбом члана 246. став 5. ЗКП РС, па је тако оштећеној Е.Ч. саопштено да је тужилац са оптуженим закључио споразум о признању кривице, те је истој пружена могућност да се изјасни о свом имовинскоправном захтјеву, што произилази из записника о саслушању свједока – оштећене, сачињен дана 25.04.2016. године у просторијама Окружног тужилаштва Бања Лука, Подружна канцеларија Приједор. Исто тако, након што је првостепени суд прихватио споразум о признању кривице и након што је донио пресуду, писмени отправак исте доставио је и оштећеној и на тај начин је оштећену обавјестио о резултатима преговарања о кривици.

Осим тога, супротно жалбеним приговорима, првостепени суд је правилно поступио када је оштећену са имовинскоправним захтјевом упутио на парницу. Наиме, оштећена у свом исказу пред тужиоцем, није изнијела прецизне податке о висини имовинскоправног захтјева, осим што је навела чињеницу да њено лијечење још увијек траје, да сваки њен долазак у Бања Луку кошта око 100,00 КМ, да је таквих долазака било неколико и да ће их бити још, те да ће трошкови њеног лијечења и други видови штете чинити коначни имовинскоправни захтјев. Због наведеног, по оцјени овог суда, првостепени суд је правилно поступио када је оштећену са имовинскоправним захтјевом упутио на парницу, а у складу са одредбом члана 108. став 3. ЗКП РС, обзиром да подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за дјелимично досуђивање имовинскоправног захтјева.

Из наведених разлога жалба оштећене није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и на основу члана 327. ЗКП РС, првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић